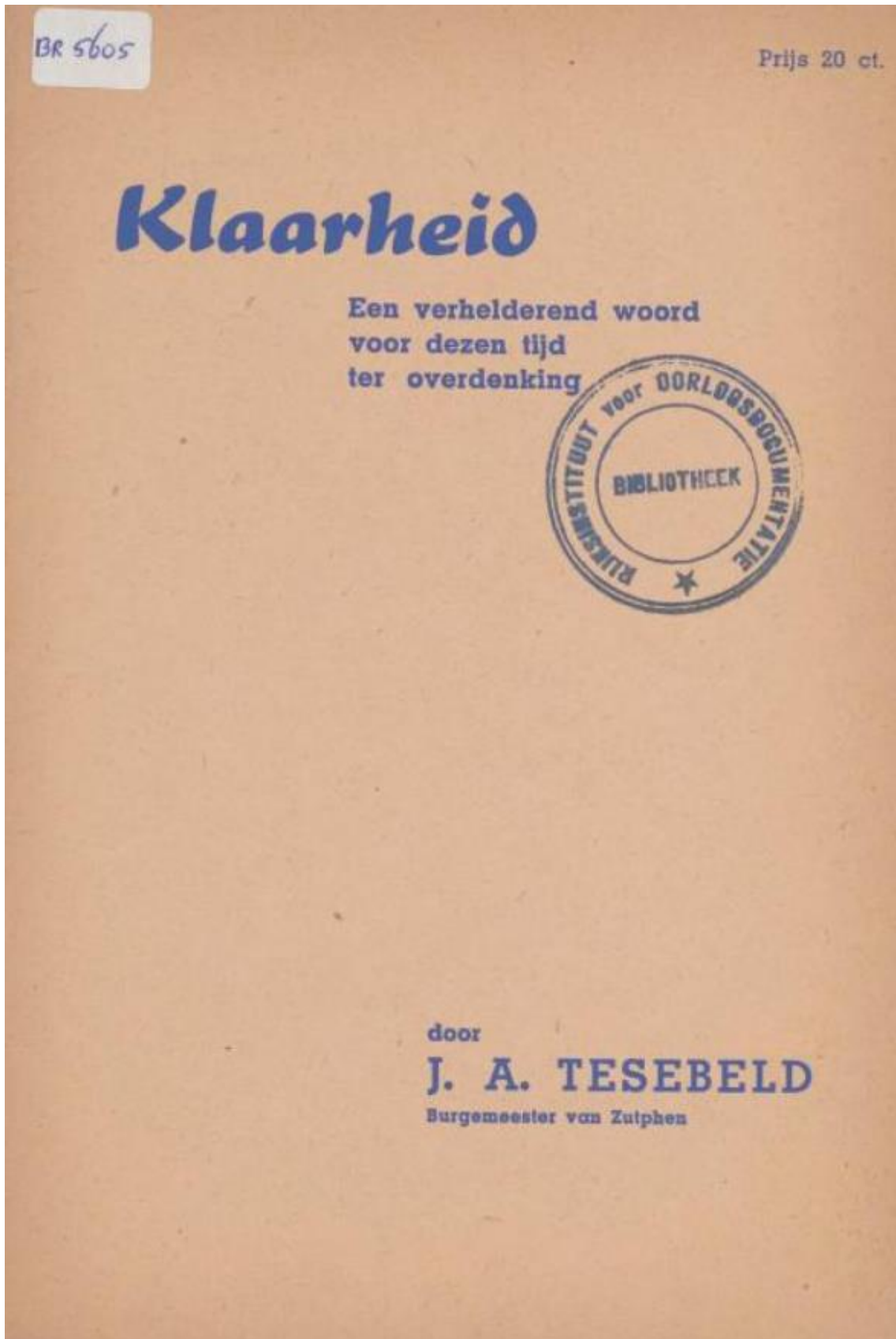

Het kleine boekje dat de NSB-burgemeester van Zutphen, J.A. Tesebeld, schreef voor zijn stadsgenoten

Het schijnt sinds jaren, of ons Volk in twee groepen uiteen is gevallen: de pro's en de anti's. Deze scheiding in twee deelen is de vrucht van eene negatieve instelling. Een volk is een biologische gebondenheid, of het is heelemaal geen volk. Ons Volk is niet in tweeën te splitsen, het is een eenheid. Men kan hoogstens zeggen, dat ons Volk verdeeld is. De verdeeling in voor- en tegenstanders van het Nationaal Socialisme is door de prozijde evenzeer in de hand gewerkt als door de antizijde. Zij hebben er veel kwaad mee bereikt. Stel U maar voor, dat U zelf uitgestooten worden niet behoort tot de „uitverkorenen“. Dit maken van onderscheid doet onze bevolking al zeer onsympathiek aan.

Van de prozijde hooren wij al zeggen: „Zij doen immers het zelfde, de anti's houden ons opzettelijk overal buiten, zij zijn begonnen, denk aan de jarenlange terreur“.

Wij zijn het met deze tegenwerping volkomen oneens. Immers: wij hebben ons opgeworpen, dit Volk te winnen. Welnu, dan moeten wij het geloof in dit Volk steeds toonen, niet in algemeene termen, of leuzen, doch door eigen houding tegenover den enkelen volksgenoot. Men kan dit slechts, indien men met alle hardheid uit liefde voor zijn Volk handelt. Wij zullen nu niet in de fout vervallen, de schuld geheel aan de pro's te wijten. Wij willen slechts opmerken, dat wij door de houding van de anti's nooit uit ons evenwicht gebracht mogen worden.

Immers of men het toegeeft ja dan neen: Wij

handhaven onze meening, dat ons Volk een eenheid is.

Door den aard van hun functie zijn vele nationaal-socialisten in staat vast te stellen, dat men zeer wel principieel nationaalsocialist kan zijn, tegenover zich zelf en anderen, indien men onwrikbaar vasthoudt aan die eenheid.

Deze eenheid komt tot uiting, indien een catastrofe een stad treft, zooals een bombardement door Anglo-Amerikaansche vliegtuigen. Een nat. socialist kan dan wel luidkeels uitroepen: „Zien jullie het nou, van je vrinden moet je het maar hebben, heb je nou je zin, nou worden jullie bevrijd“. Dit is er volkomen naast.

Helpt mee uit alle macht het leed te verzachten! Treedt scherp op, tegen elken vorm van individualisme en ge zult zien, dat het Volk voelt dat ge het beste voor hebt. Eerst moeten wij er in slagen dit Volk in zijn nood bij te staan. Dan ontstaat weer een verstandhouding, waarin begrip voor elkaars meeningen groeit en zal blijken, dat de gemeenschapsdrang ook in hun harten bestaat. Er kan dan heusch wel gebrek aan inzicht over blijven, doch er ontstaat zoo harmonie, óók in tegenstellingen.

Het is een biologische onmogelijkheid, dat de nationaal socialist niet kunnen worden begrepen. Dit bestaat slechts voor bastaards of vreemd ras.

Het is daarbij niet noodig, dat de nationaal-socialist concessies doet. Dit is het juist, wat ons Volk vervloekt. Veel nationaalsocialisten hebben

gezegd, dat zij aan nationale aspiraties van ons Volk tegemoet zullen komen en daarvoor vechten. Men geloofde ons niet. En men had gelijk. De nationale aspiraties worden door de Oranje-zender overduidelijk verkondigd. De nationaalsocialist tapt uit een ander vaatje. Hij moet zijn Volk voorhouden, dat de oude nationale staat geschiedenis is geworden, en dat zich volkomen nieuwe begrippen ontwikkelen t.a.v. de Staatsgedachte. Deze staatsgedachte steunt op de nationaalsocialistische wereldbeschouwing en niet op een of andere staatsche constructie.

Het is treffend te constateeren, dat ons Volk voor het schenken van klaren wijn respect heeft. Het neemt die wereldbeschouwing niet maar zoo over. Dit is onmogelijk. Hoe lang worstelt niet ieder om het oude af te werpen. Wij allen hebben denkwijzen en leeringen af te werpen. Zeker er ons vrij van te maken!

Moet dan een ander, alleen maar om het feit, dat **gij** dit vordert, zijn oude beproefde leerstelling afleggen, waar hij tot op den huidigen dag van overtuigd is, dat hij er zijn leven mee door kan komen?

Er is een tijd geweest, waarin het alleszins begrijpelijk was, dat een politieke reconstructie door de nationaalsocialisten werd beoogd. Wij beschikten immers over alle voorwaarden om een welvarend volk te zijn. De gescheidenheid der Germaansche Volken is echter medeoorzaak geweest, dat deze reconstructies niet te verwezenlijken waren. Het is de groote les uit de historie,

die wij thans gaan beseffen, dat de kracht van de Germaansche Volken, door gescheidenheid en vreemde leeringen wordt aangetast en tenslotte wordt vernietigd. Het is zielig nog iets uit deze onvolksche staatsche inboedel te willen redden! De strijd voor het nationaalsocialisme gaat dwars door den staat heen en recht op het Volk af. Groot idealisme en het hartstochtelijk beleven van onze innerlijke overtuiging zijn noodig om dit Germaansche Volk te winnen.

Het is een openbaring, wanneer je het geloof in een grootsche toekomst weer kunt aanhangen. Dit geloof in de Germaansche éénwording, **bezielt en dat is het wat ons Volk noodig heeft: Bezieling voor een grootsch ideaal.**

Het geloof in dit Volk is bij honderdduizenden de drijfveer voor hun houding in dezen tijd.

Toen echter de massa als bij intuïtie voelde, dat het nationaalsocialisme naar een andere haven koerste, dan men in zijn idyllische verwachting van het leven had gehoopt, wendde men zich steeds meer van de Nieuwe Gedachte af, verontrust als men was over de consequenties van het nationaalsocialisme. De consequente nationaalsocialisten kon dit niet afschrikken, zij verdiepten zich verder in de idee der wereldbeschouwing. Diegenen echter die ons Volk halverwege tegevoet traden bleven steken in hun staatsche denkwijzen, en trachtten listiglijk politiek te voeren. Met het gevolg, dat bij velen argwaan ontstond. Dit leidde tot verspilling der krachten en leverde dus ook geen politieke uitkomst op. Men geraakte op

dood spoor en zag geen of onvoldoende resultaat. Slechts hij die het nationaalsocialisme beter had verstaan, sloeg met groote zorg deze ontwikkeling gade. Velen hebben het besluit reeds lang genomen onverbiddelijk door te stooten in de radicale richting.

En nu komt September 1944.

De Septemberdagen hebben één ding heel duidelijk laten zien: n.l. dat alleen de consequente nationaalsocialisten door ons Volk geaccepteerd worden. De nationaalsocialist „met gebruiksaanwijzing“ valt af.

Het is merkwaardig doch vanzelfsprekend dat het Groot-Germaansch standpunt: de éénwording der Germaansche Volken, als het ware met een ruk verder is doorgedrongen. De opgave is nu deze gedachte ook politieke inhoud te geven, zoodra de wapenfeiten zulks gedoogen.

Het hinken op twee gedachten loopt op zijn einde, iedere nationaalsocialist begrijpt heel wezenlijk, dat de wereldbeschouwing van het nationaalsocialisme het halfslachtig staatsche denken heeft overwonnen. Ook de buitenstaander gaat inzien, dat het nationaalsocialisme dieper grijpt, dan welke partij-politiek ook. Hierdoor treedt verheldering der begrippen op, wordt de strijder bezield, terwijl de buitenstaander zich vragen gaat stellen. Tengevolge van dit feit wil de strijder getuigen en bekeeren en leent de buitenstaander hem zijn oor.

Een hartstocht moet zich van ons meester maken en maakt zich ook van ons meester, als wij nog

maar één ding in onszelf over houden, n.l. **het Geloof in de Germaansche Wereld geleid door den Führer.**

Dan doet ons een beperkte nationale vrijheid — naar oude maatstaven gemeten — niets meer, dan bezitten we het Geloof, dat bergen kan verzetten. **Dan is het Rijk in ons geboren.** Dan zal ons Volk zien, dat wij in vuur en vlam staan en zal het een nieuwe levenswil krijgen, sterker dan deze ooit tevoren was.

Dan worden wij medebouwers aan

GERMANJE.

Slechts hij, die uit een klare ideologie leeft, kan anderen tot volgen wekken.

De halfslachtigen en constructeurs bedienen zich sedert lang van onze terminologie. De uitlatingen van den Führer voorzien zij van een eigen uitlegging, die wijst in de richting van hun wenschdroomen.

Het woord van den Führer brengt hier echter de noodige klaarheid. Bij een proclamatie op 1 September 1933 te Neurenberg sprak de Führer woordelijk: „De Nationaal Socialistische Beweging is niet de conservator van de landen uit het verleden, maar hun liquidateur ten gunste van het Rijk der toekomst“.

Wij staan op het onwrikbaar standpunt, dat de Führer zich in principieele uitspraken niet behoeft te herzien. Vast staat, dat het Rijk van den Führer komt, daarvoor verder te strijden is grootsch. Het is onze taak de tegenstand tegen-

over Ons Rijk te breken, onder welke vermomming men ons ook tegemoet treedt, of den voet dwars zet.

Een constructie moge mooi en ingenieus zijn uitgedacht, indien zij echter niet berust op het hechte fundament van een grootsch ideaal, heeft zij voor de politieke verwerkelijking geen waarde. Het fundament van het Germaansch wezen steunt op de vaste gronden van :

Ras-Volk-Rijk-Führer

Door het beleven van deze begrippen valt eenmaal de scheidingsmuur tusschen de enkelingen, zoowel als tusschen de Europeesche Staten weg en het Licht van het Rijk zal de Volkeren vrijelijk beschijnen.

Dan is het 1000-jarig Rijk, de Schepping van den Führer, werkelijkheid geworden en zal onder leiding van het Germanendom het aangezicht van Europa voor eeuwen zijn bepaald.

Dan vindt ons Germaansch Geloof zijn belichaming in het Leven zelf. Schoon is het dit Rijk te zien geboren worden. De zin van het leven van elken nationaalsocialist is: deze overwinning te bevechten met het zwaard en geestelijke wapenen.

Wij ervaren telkens weer, dat onze eigen volksenooten belangstelling hebben voor deze gedachtengang, die ver uitsteekt boven het politieke gekrakeel, b.v. over onze verhouding tot andere landen (lees staten) na den oorlog, over de mogelijkheid Indië te heroveren, over de regee-

ringsvorm in de toekomst en andere onvruchtbare illusoire vragen.

Op het laatste dieper in te gaan brengt slechts verwijdering en voert geen stap nader tot ons doel.

Ons Volk wil niet ten onder gaan, het wil zijn plaats waard zijn en veroveren. Zoodra het inzicht veld wint, hoe dit mogelijk is, zal het deze plaats ook zonder twijfel innemen.

Wij weten, hoe dit bereikt kan worden.

**Zonder het nationaalsocialisme
heeft Nederland geen toekomst
meer.**

Zutphen, Winterzonnwende 1944.

